

Čís. 4637.

Kandidát, ktorý šoférskou skúškou mal teprve osvedčiť svoju dovednosť pri riadení motorového vozidla, nie je trestne zodpovedný za úraz, spôsobený tretím osobám len jeho nedovednosťou.

Skúšobný komisár taktiež nezodpovedá za následky privedené len nedovednosťou skúšaného, ak nebolo v jeho moci im zabrániť.

(Rozh. z 22. februára 1933, Zm IV 574/32.)

Pri šoférskej skúške, ktorú konal obžalovaný M. O. pod dozorom spoluobžalovaného inž. Š. N. ako skúšobného komisára, srazilo sa auto vedené obžalovaným M. O. s motocyklom, na ktorom išiel V. S.; motocyklista utrpel pri srážke ťažké poranenie. O b a s ú d y n i ž š í c h s t o l í c uznaly obžalované vinnými prečinom ťažkého ublíženia na tele podľa § 310 odst. I. tr. zák.

N a j v y š š í s ú d po verejnom pojednávaní o zmätočnej sťažnosti obžalovaného M. O. vyniesol rozsudok, ktorým vyhovel zmätočnej sťažnosti, pokiaľ po zákone prevádza dôvod zmätočnosti podľa § 385 č. 1 a) tr. p., rozsudky súdov nižších stolíc zrušil v celom rozsahu, a to pre súvislosť aj dotyčne obžalovaného inž. Š. N., a obidvoch obžalovaných podľa § 326 č. 1 tr. p. obžaloby sprostil.

Z d ô v o d o v:

Zmätočnej sťažnosti obžalovaného M. O. bolo podľa § 33 I. odst. nov. k tr. por. vyhovené, pokiaľ dôvodom zmätočnosti podľa § 385 čis. 1 a) tr. por. uplatňuje beztrestnosť obžalovaného. Rozsudky nižších súdov shľadaly vinu obžalovaného v tom, že, keď pri šoférskej skúške, ktorú skladal pred spoluobžalovaným inž. Š. N. ako úradným skúšobným komisárom, išiel z odbočnej cesty na hlavnú silnicu, pri zahýbaní na ľavú stranu vošiel s vozom až na pravú stranu silnice a nedal prednosť V. S-ovi, ktorý na hlavnej silnici išiel motocyklom v opačnom smere jazdy obžalovaného a srazil sa tak — súc na svojej ľavej strane — s autom obžalovaným riadeným. Úloha obžalovaného M. O., ktorý skúškou mal teprv osvedčiť svoju spôsobilosť k vedeniu automobilu, bola tedy v smysle predpisov tá, aby s automobilom zahnul malým oblúkom na ľavú stranu silnice; pri normálnom prevedení tejto úlohy nemal obžalovaný vôbec prejsť až na druhú stranu silnice, po ktorej strane v smere svojej jazdy išiel poškodený na motocyklu. Keď by sa obžalovanému bolo podarilo udržať auto pri zákrute do ľava na svojej ľavej strane silnice, nebol by prišiel poškodenému, idúcemu na druhej strane, vôbec do cesty a nemožno dovodzovať jeho vinu na tom základe, že nedal V. S-ovi na hlavnej silnici prednosť; túto povinnosť by mal len v tom prípade, keď by mal hlavnú silnicu s vedľajšej cesty krížom celkom prejsť, čo tu ale nebolo. V tom, že sa mu a k o ž i a k o v i, ktorý mal teprv osvedčiť skúškou svoju dovednosť v riadení

vozu, nepodarilo, h o c i i š i e l p o m a l y, vykrútiť predpísaný malý zákrut do ľavej strany silnice tak, aby zostal na ľavej strane a neprišiel do cesty motocyklistovi, idúcemu na druhej strane silnice, nemožno shľadať nedbalosť, za ktorú by bol obžalovaný M. O. pre nastalý úraz motocyklistu V. S-a t r e s t n e zodpovedný. Ponevác t e d y nebolo u obžalovaného M. O. shľadané zavinenie, vyžadované k trestnej zodpovednosti podľa § 310 tr. zák., bolo jeho zmätočnej sťažnosti z dôvodu zmätočnosti podľa § 385 čís. 1 a) tr. por. vyhovené a bol podľa § 33 I. odst. nov. k tr. por. vyneseny oslobodzujúci rozsudok. Toto opatrenie muselo byť z úradnej povinnosti pre vzájomnú spojitosť učinené podľa posl. odst. § 384 a podľa § 387 tr. por. aj u obžalovaného inž. Š. N., hoci on zmätočnú sťažnosť nepodal. Tento obžalovaný, ktorý účinkoval pri skúške obžalovaného M. O. ako skúšobný komisár, nie je vôbec zodpovedný za následky, privodené len nedovednosťou skúšaného, ktorú mal práve poznať a posúdiť ako skúšobný komisár, keď nebolo v jeho moci týmto následkom zabrániť. V tomto ohľade nie je však možné uznať na jeho nedbalosť ani v tom, čo urobil, aby už nastávajúcej srážke zabránil, keď sa snažil podľa možnosti napraviť chybu M. O-u trhnutím volantom, čo sa mu však nepodarilo, lebo poškodený V. S. už sa s autom srazil. Pre nedostatok dajakej nedbalosti v smysle § 310 tr. zák. bol inž. Š. N. tiež podľa § 326 čís. 1 tr. por. od obžaloby oslobodený.

Čís. 4638.

Z nezákonného vyhlásenia (doručenia) rozsudku a z nesprávneho poučenia o práve podať zmätočnú sťažnosť nemôžu obžalovanému vzniknúť nové lehoty k podaniu opravného prostriedku.

(Rozh. z 22. februára 1933, Zm IV 103/33.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci, zavedenej pred krajským súdom v Prešove proti O. L. a spol., obžalovaným zo zločinu ťažkého ublíženia na tele, vo verejnom zasadaní senátu zmätočné sťažnosti obžalovaných O. L. a J. L. a ich prevedenie odmietol.

D ô v o d y:

Na odvolacom hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. septembra 1932 obžalovaní O. L. a J. L. boli zastúpení osobitným obhájcom. Rozsudok vrchného súdu toho istého dňa bol vyhlásený osobitnému obhájcovi, ktorý si vyhradil 3 dni na ohlásenie zmätočnej sťažnosti bez toho, že by bol žiadal doručenie rozsudku. V smysle odst. II. § 431, § 388 tr. p. a § 31 tr. p. nov. menovaní obžalovaní boli t e d y oprávnení zmätočnú sťažnosť podať u vrchného súdu, a to do troch dní rátaných od vyhlásenia rozsudku, konaného u vrchného súdu. Ponevác v týchto troch dňoch zmätočná sťažnosť u vrchného súdu podaná nebola, podľa